

Βιο-Βιβλιογραφικά στοιχεία του καθηγητή Hans Eideneier

Ο Hans Eideneier γεννήθηκε το 1937 στη Στουτγάρδη και σπούδασε στο Τύμπιγκεν, στο Αμβούργο, στη Θεσσαλονίκη (με υποτροφία DAAD) και στο Μόναχο Κλασική Φιλολογία, Βυζαντινολογία, Ιστορία και Συγκριτική Γλωσσολογία. Έγραψε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα «Οι λεγόμενες χριστιανικές λέξεις-ταμπού στα ελληνικά» με τη φροντίδα του καθ. H.-G. Beck. Το 1969 διορίστηκε ως λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Κολονίας, όπου το 1974 υπέβαλε την εργασία της υφηγεσίας του με θέμα «ΣΠΑΝΟΣ - μια βυζαντινή σάτιρα σε μορφή παρωδίας». Από το 1974 ως το 1993 εργάστηκε ως αναπληρωτής καθηγητής Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο της Κολονίας.

Από το 1994 ως στο 2002 διετέλεσε τακτικός καθηγητής Βυζαντινολογίας και Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Αμβούργου.

Επανειλημμένα διετέλεσε προσκεκλημένος καθηγητής στα πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης, Ρεθύμνου και Λευκωσίας.

Τον Μάιο του 2005 ανακηρύχτηκε επίτιμος διδάκτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το επίκεντρο της έρευνάς του συγκεντρώνεται κυρίως:

1. στη βυζαντινή και μεταβυζαντινή δημώδη λογοτεχνία του 12ου - 17ου αιώνα: έκδοση κειμένων και μεθοδολογία της παρουσίασής τους. Στα πλαίσια αυτά πρότεινε, διοργάνωσε και διηύθυνε στο πανεπιστήμιο της Κολωνίας το πρώτο διεθνές επιστημονικό συμπόσιο «*Neograeca Medii Aevi*, κείμενο και έκδοση» που στο μεταξύ συνεχίστηκε το 1991 στη Βενετία, το 1994 στη Βιτόρια / Χώρα των Βάσκων, το 1997 στην Κύπρο, το 1999 στο Αμβούργο, το 2000 στην Οξφόρδη, το 2002 στην Αθήνα, το 2005 στα Γιάννενα και το 2012 στο Ηράκλειο.
2. στην εξέλιξη της ελληνικής γλώσσας από την μετακλασική «Κοινή» ως σήμερα, με κέντρο βάρους την ελληνική Παπυρολογία, τη Λεξικογραφία και την Ετυμολογία. Γύρω από το θέμα αυτό έγραψε το βιβλίο «*Από τη Ραψωδία στο Rap. - Όψεις της ιστορίας της ελληνικής γλώσσας από τον Όμηρο έως σήμερα*», εκδ. Narr / Tübingen, και ελληνική μετάφραση Αθήνα 2004 (Παπαδήμας).
3. στη διδασκαλία της νεοελληνικής γλώσσας σε Γερμανούς (και Έλληνες της δεύτερης και τρίτης γενιάς στη Γερμανία) με την τρίτομη μέθοδο διδασκαλίας, συμπληρωμένη με βιβλίο οδηγιών για τον δάσκαλο, λύσεων των ασκήσεων, γλωσσάριο και γραμματική «*Neugriechisch ist gar nicht so schwer*» (σε συνεργασία με τη Νίκη Αϊντενάιερ).

4. στις μελέτες των Νεοελληνικών από γερμανούς Ουμανιστές του 16ου έως 18ου αιώνα: πρότζεκτ της DFG/ Γερμανική Εταιρεία Ερευνών με θέμα «*Neograeca in Germania*», συμπεριλαμβανομένου και καταλόγου μιας πρώτης καταγραφής των πρώτων εντύπων σε τυπογραφεία της Βενετίας που βρίσκονται σε γερμανικές βιβλιοθήκες (έχει εκδοθεί σε συνεργασία με τον Ulrich Moennig και την Helma Winterwerb με τον τίτλο «*Neograeca in Germania*», τόμος 23, τετράδια εργασίας / Αθήνα 2000).

Επιπλέον έχει δραστηριοποιηθεί σε ολόκληρο το φάσμα της ελληνο-γερμανικής πολιτιστικής πολιτικής, εν μέρει στα πλαίσια της αδελφοποίησης της Κολονίας με τη Θεσσαλονίκη και της αντίστοιχης αδελφοποίησης των πανεπιστημίων των δύο πόλεων, αλλά και ως ιδρυτής και πρόεδρος (πάνω από 20 χρόνια) της Πολιτιστικής Ομάδας Πρωτοβουλίας (ΠΟΠ) για τη διάδοση του Ελληνικού Πολιτισμού στη Γερμανία, καθώς επίσης και ως μεταφραστής έργων Νεοελληνικής Λογοτεχνίας στα γερμανικά (π. χ. των Γ. Ρίτσου, Ο. Ελύτη, Χ. Μηλιώνη, Α. Κοτζιά, Θ. Βαλτινού, Κ. Δημουλά, Α. Φωστιέρη κ. ά.) και ως συνιδρυτής με τη σύζυγο του Νίκη Αϊντενάιερ-Αναστασιάδη του εκδοτικού οίκου ROMIOSINI - για τη διάδοση της Ελληνικής Λογοτεχνίας στον γερμανόφωνο χώρο, όπου ως στο 2014 έχουν εκδοθεί 180 τίτλοι.

Την Πρωτοχρονιά του 2003 ο Έλληνας Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος του απένειμε τον Χρυσό Σταυρό Τιμής.

Τον Ιούνιο του 2005 τιμήθηκε μαζί με τη σύζυγό του Νίκη *Eideneier* από το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού του Βερολίνου με ειδικό μετάλλιο για την συμβολή τους στη διάδοση του Ελληνικού Πολιτισμού ιδιαίτερα μέσα από τον εκδοτικό οίκο ROMIOSINI.

Το 2007 του απονεμήθηκε τα παράσημο ΣΟΛΟΙ από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας.